

RELIGIONERNE DAGE 2011

Indtryk fra en spændende dag

Af Heidi Friborg Christophersen, lærer, cand.pæd.

Religionernes Dag blev i år afholdt på Statens Museum for Kunst, da temaet i år var "Religion og kunst".

En af de mange kompetente oplægsholdere, Henrik Bækgaard, slog fast, at "inddragelsen af den musisk-æstetiske dimension er et absolut 'must' i kristendomskundskab - jf. f.eks. Løgstrups tanker om de to kulturoverleveringer i "Skolens formål" og hans tanker om Kunst og erkendelse i bogen af samme navn". Han mente desuden, at fagets vigtigste kerne er livet, og at undervisningen handler om, at vi i undervisningen i livet skal åbne fagets verden for både eleven og for dets omverden, som viser sig i kunsten: film, billedkunst og musik. Dette fører mig så videre til at tænke på Dorthe Jørgensens indlæg om religion og æstetik, hvor hun understregede, at skønhed er noget andet end det, der er smukt, og at man ikke kan operere sig til skønhed. Så måske er det netop noget, som vi skal understrege vigtigheden af i dagens skole, hvor mange drømmer om at se ud på en bestemt måde, men måske glemmer, at skønhed er noget mere og andet end det, der er smukt. Hun mente desuden, at vi som undervisere skal gøre eleverne opmærksomme på vigtigheden af erfaringer. Det at leve et liv og sætte pris på sansemæssige oplevelser, der har værdi i sig selv. Lære eleverne at nyde og være til, at sætte pris på det, der ikke bare kan købes eller måles og vejes. Derfor var Dorthe Jørgensens indlæg lagt som en slags overordnet idé over alle de andre indlæg, der fortalte os, at vi kunne give eleverne erfaringer gennem kunsten i form af musik, billedkunst, litteratur og film.

Erik A. Nielsen holdt et meget sprogligt indlæg om religion og musik, hvor han særligt tog udgangspunkt i operaens verden. Han talte om Den lutherske hymne og om Luthers syn på musik, som det der kan bringe orden i en urolig sjæl, og at sandheden forkyndes i salmer. Dette kontrasteres så i Søren Kierkegaards syn på Mozarts operaer, som det der forfører, og at musikken grundlæggende har en dæmonisk karakter, og det blev så eksemplificeret flere steder, at musikken har de to sider: det erotiserende/dæmonisk forførende og det sakrale og ordnede. Det er svært at sige, hvad gruppen af religionslærere fik ud af det. I alt fald blev der talt en del om det i pausen, at det med operaer - for mange - fandtes fremmedgørende, og da det ikke blev eksemplificeret i udvalgte musikeksempler, men kun blev omtalt i tale, forstod jeg, at der var en del tilhører, der ikke helt blev så inddraget i indlægget fra Erik A. Nielsen, som han sikkert havde håbet. Der blev ikke sanset så meget, for igen at citere Henrik Bækgaards "Hvornår for man smage?".

Frokosten var ej heller det store kulinariske indslag, som det ellers plejer at være på Religionernes Dag, og vi skulle stå op, og kunne ikke rigtig sidde sammen, så maden og selskabet med kollegerne kunne nydes. Dog fik jeg talt med en masse dejlige fagkolleger om vor fælles passion: religionspædagogikken. Og det kan ikke fastslås for få gange, at det er så utroligt vigtigt, at os med de små fag med en time pr. årgang, hvor så få har liniefag, at vi oplever det kollegiale fællesskab, og at vi gensidigt får inspireret hinanden. Man kan hurtigt brænde ud med noget af det, som man brænder allermost for, hvis man ikke får lov til at lade sit lys skinne, eller får lov til at komme ud med sin store passion og interesse. Personligt har jeg selv alt for ofte oplevet, at der ikke var nogen på lærerværelset, der havde lyst til at høre om, hvor spændende et nyt undervisningsforløb i kristendomskundskab var eller, hvis man havde læst en spændende fagdidaktisk bog eller set nyt spændende religionsmateriale, at nogen havde lyst til at tage det til sig. På Religionernes Dag var der en lydhørhed og en passion for materialerne, og forlagene havde i dagens anledning sat flere af deres gode lærerbøger ned til en sliksum, som man havde råd til at købe - bare for sin egen fornøjelsesskyld.

Det er svært at få alt det spændende med, som jeg fik med på denne dag. I alt fald tror jeg, at alle kom berigede hjem den dag. Det var fantastisk at få en omvisning af et kompetent menneske på Statens Museum for Kunst, og selv om jeg med elever har været til omvisninger i "Den religiøse dimension i kunsten", og også brugt bogen af samme navn i undervisningen, så var denne 3. gang radikalt anderledes end de forrige gange. Og det viser jo, at der på det museum er et overflødhedshorn af unikke kunstværker, og en bred mangfoldighed af omvisere, der virkelig brænder for formidlingen.

Litteraturen er nok den del af kunstpaletten, som de fleste religionslærere kendte i forvejen, og alligevel kan man altid lære nyt. Det viste Laura Feldt i alt fald, at man kan, og tak for det. Hun talte om at Bibelen er en bog med mange fantastiske fortællinger i, som forfattere altid har ladet sig inspirere af, og at der er litterære værker, der ikke rigtigt kan åbnes uden, at man kender sin bibelske reference - uanset om der er tale om genfortælling, videreskrivning, genskrivning eller modskrift. Laura Feldt tog udgangspunkt i to scenarier: Mosesfortællingen som fantasyfortælling, og Phillip Pullmanns Lyra-trilogi med "Det gyldne kompas", som særligt omdrejningspunkt. Herved vil jeg blot sige tak til arrangørerne af denne fantastiske dag, og opfordre alle, der læser med nu, at huske at få sin skoleledelse til at se nødvendigheden af, at deres religionslærere kommer afsted til Religionernes Dag. Vi har verdens vigtigste skolefag, fordi vi arbejder med Livet Selv. Det er noget, som vi har brug for at huske hinanden på igen og igen.